

sig interesse at købe en bil af en betydelig størrelse og til en stor værdi, så kan man det, og den kan være i virksomheden, og der er ikke én eneste krone i skattemæssige konsekvenser for den pågældende direktør eller hovedaktionær, eller hvem det er, hvis den bruges erhvervs-mæssigt. Så derfor synes jeg, at en hel del af den her debat har været kørt ret langt af sporet, og derfor er jeg egentlig startet med at være ret afslappet.

Så vil jeg sige, at med den argumentation, der er ført på banen både af automobilbranchen og også her i salen i dag, må jeg indrømme, at så føler jeg sådan set, at den argumentation, som jeg mente der havde været belæg for hidtil, er blevet afdækket i løbet af debatten og af de henvendelser, vi allerede har modtaget, og at den tilsyneladende ikke holder.

Jeg tror så, at man har fuldstændig uret i, også hos automobilbranchen, at det er nogle biler, man går rundt og køber for sjov. Jeg tror, de fleste af de biler, der bliver købt i den prisklasse, enten er nogle, der selvfølgelig må betale skat ligesom alle mulige andre, eller også har de en erhvervs-mæssig interesse. Det synes jeg er helt legitimt. Derfor er vores regler ganske udmærkede, og det her er et lille supplement, der sørger for, at dér, hvor vi beskatter for hårdt, sætter vi skatten ned, og dér, hvor vi beskatter for lavt, bliver det beskattet ud fra, hvad det koster at have sådan en bil.

Det mener jeg er et rigtigt princip, og derfor var jeg også glad for de bemærkninger, hr. Flemming Kofod-Svendsen havde til det her; jeg synes, at det var en rigtig indgang, på samme måde som jeg også ud over til de partier, der har været med i finanslovaftalen, SF og Enhedslisten, også siger tak til hr. Klaus Kjær, som jeg forstod også gav en principiel tilslutning til forslaget. Så tak til det brede flertal, der har meldt, at det her forslag er ét, der også vil kunne samle et ganske betydeligt flertal, når vi når frem til tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg havde et konkret punkt i min ordførertale, hvor jeg spurgte, om der var tale om en for-glemmelse fra skatteministerens side. I det til-fælde, hvor hovedaktionærer har fri bil som udbytte, går lovforslaget nu ud på, at den frie

bil skal beskattes som personlig indkomst, men stadig væk være udbytte i selskabet og dermed ikke være fradragsberettiget. Det vil give en forholdsmæssig meget højere beskatning, kan man sige, af den type udbytte i stedet for at have det som aflønning, og jeg håber, at det var en forglemmelse i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nej, må jeg sige til hr. Kristian Jensen, det er meget velgennemtænkt.

Det er jo sådan, at når vi har med hovedaktionærer at gøre, kan man i meget betydelig udstrækning selv beslutte, om det skal være udbytte, eller om det skal være løn, eller om det skal være frynsegoder. Og hvis det er sådan, at vi har en skattemæssigt forskellig behandling og giver en langt lempeligere beskatning, hvis det gives ud som udbytte, eksempelvis ikke er omfattet af arbejdsmarkedsbidragsforpligtelsen, jamen så vil det betyde, at man kan vælge sig til en lav beskatning. Men man kan også vælge sig til at få de fradrag, som man skal have i virksomheden, ved at udbetale det som en personlig indkomst i stedet for.

Jeg er helt sikker på, at det er det, vi kommer til at se vil være tilfældet, og derfor, hvis det var sådan, vi gjorde det, som hr. Kristian Jensen opfordrer til, så ville vi åbne for, at man ville kunne spekulere sig frem til en lavere beskatning ved alene at udbetale det i form af udbytte i stedet for at gøre det i form af en personlig lønindkomst.

Derfor må jeg sige, at det er meget velgennemtænkt, og jeg har ingen som helst overvejelser om at ændre på det punkt i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.